

નાશિર : મરકઝે તરબીયતે મુમેનીન, અલ-વિઝારતુલ અલવીયાહ, વડોદરા.

રબીઉલ અવ્વલ - રબીઉલ આખર ૧૪૪૪ / ઓક્ટોબર - નવેમ્બર ૨૦૨૨

જાન-નફસની તરબીયત

ઈમામે આલે મોહમદ ૯ માં ફાતેમી ઈમામ મૌ.અહમદ અલ-મસ્તૂર (અ.સ.) આપના બલંદ પાયા કિતાબ ઈખ્વાનુસ્સફામાં ઈન્સાની નફસની તરબીયત વાસ્તે ફરમાવે છે કે, આ દુનિયામાં હરએક નફસ અલ્લાહતઆલા તરફથી તાઈદ, મદદ અને યારી તલબ કરે છે. કોઈ નફસ આના બગૈર રહી શકતી નથી. જેમ જેમ રૂહાની વસીલાઓથી ઈલાહી મદદ એક નફસ-જાન વાસ્તે આવતી જાય છે, તેમ તેમ નફસ તેની ફઝીલતોમાં વધતી જાય છે. તેની રોઝી કમાતી જાય છે. હવે, નફસ પર વાજિબ થઈ જાય છે કે, તે જ અખ્લાક પર ચાલે કે, જે પર નબીઓ ચાલી ગયા હોય, તે જ ચીજો ને પસંદ કરે કે, જે ચીજોથી નબીઓએ પોતાના જાનોને ઝીનતદાર કીધા હોય. તો જ તે નફસનું દરજા-બ-દરજા ચઢવું મુશ્કિલ થાય.

આ તરહ કરવું એક જાન વાસ્તે આસાન નથી. કેમકે, તે તેને જિસ્મની તબીઅતોમાં પડેલી છે. જિસ્મની કૂવતોની બંદિશોમાં તે જકડાયેલી છે. તરહ-તરહની આદતો અને ચાલ-ચલનની લાચારીની તે કેદી છે. જિસ્માની શિકલો અને અહેસાસોનો તેને સામનો કરવાનો છે. આ જિસ્માની કૂવતોમાં અકલ-ફિકર કરવાની કૂવત-તાકત ઘણી ભારી છે. જિસ્મ એક મકાનમાં હોય મગર અકલ-તસવ્વુર કોઈ બીજા જ મકાનમાં હોય છે. વહેમ-અનુમાન-ખયાલાત અકલની કૂવતને ઘેરો કરીને બેસે છે. ચંદ કૂવતો પર ઇન્સાનનો ઇખ્તિયાર હોય છે અને ચંદ પર કાબૂ હોતો નથી. લેહાઝા, નફસની તરબીયત કરવી ઝડૂરી થઈ જાય છે. તમામ કૂવતો પર હાવી અકલની કૂવત છે. તેના પર ઇખ્તિયાર હાસિલ કરવા ઈન્સાનને અમલ-હિકમતના કારીગરોની હાજિત પૈશ થાય છે. શરીઅતના કાનૂનની ઝડૂરત પડે છે. તે વાસ્તે ફરિશ્તા-સિફત અને નૂરાની-સીરત વાલા હક્કના સાહેબોની સોહબત લાઝિમ થઈ જાય છે.

અલ્લાહતઆલાએ ઈન્સાનને બેશુમાર કૂવતો આપેલી છે. તેમાંથી કેટલીક કૂવતો નફસે નબાતીયહ (ઉગનારી નફસ) તરફ મન્સૂબ થાય છે. કેટલીક કૂવતો નફસે હયવાનીયહ (જાનદાર ગૈર-ઈન્સાની નફસ) તરફ મન્સૂબ થાય છે. કેટલીક કૂવતો નફસે ઇન્સાનીયહ નાતેકહ (બોલનાર ઈન્સાની નફસ) તરફ મન્સૂબ થાય છે. કેટલીક કૂવત અને સિફતો નફસે આકેલહ હિકમીયહ (બાલિગ મુમિનની નફસ) ની તરફ નિસ્બત થાય છે. કેટલીક સીરત અને કૂવતો નફસે મલકીયહ નામૂસીયહ (ફરિશ્તાઈ પાકીઝા નફસ) ની તરફ રૂજૂઅ થાય છે.

આ ઝિકમાં પહેલા હમ્મેં નફસની તે કૂવતોની બયાની કરીએ કે, જે નબાતીયહ શહવાનીયહમાં શામિલ છે. જે કૂવત-શહેવતથી ઈન્સાન ખાસ જોડાયેલો છે, તેમાં પહેલી જમવાની-ગિઝાની શહેવત છે. આ ખ્વાહિશ ઈન્સાનમાં જાગતી રહે છે, આગ જેમ ભડકતી રહે છે. જે ચીઝ ખાવામાં આવે છે, તેની તરફ જાન શૌક કરે છે. તે ચીઝ તલબ કરવામાં નિહાયત હિસ કરે છે. ખાવા-પીવાની ચીજોને હાસિલ કરવામાં તે ખૂબ મહેનત-મશકકત ઉઠાવે છે. યહાં તક કે, તે વાસ્તે ઝિલ્લત પણ બરદાશત કરે છે. જહાં કહીં તેને જમન-પાની મિલે કે, જે તેને ખુશ કરે, રાહત આપે, લઝઝત આપે પછી ખ્વાહિશ પૂરી થઈ જાય, પેટ ભરાઈ જાય અને ખાવા-પીવાની બધી ચીજો તેને કિફાયત થઈ જાય તો તે મૂંઝ ફિરાવી દે છે. ઝિયાદહ થઈ જાય તો તે જમવાથી મલાલ અને કરાહીયત કરે છે. આ તરહ આ નફસ નબાતીયહ છે. યાઅની જમવાની ખ્વાહિશને પૂરી કરીને હમેશા ઉગનારી નફસ.

(બકીયાહ પેજ નં. ૨ પર)

હદફ-ટાર્ગેટ તય કરવો આસાન છે, મગર તેને હાસિલ કરવો મુશ્કિલ છે.

(પેજ નં. ૧ નું બાકી)

તે બાદ, આ નફસમાં જે કૂવત છે, તે કૂવતે જાઝેમહ છે યાઅની પેટમાં જે કઈ જમન ગયું તેમાંથી બહેતર ચીઝને પાની સાથે તે યુસી લે છે. આ કૂવત તેને તરો તાઝગી અને ફરતો નશાન બખ્શે છે. તે બાદ, કૂવતે માસેકહનો વારો આવે છે. આ કૂવત જમનમાંથી યુસેલા માદહને જિસ્મના હરએક નાનો-મોટા હિસ્સા તક નસોના ઝરીએ પહોંચાવવા વાસ્તે ઝખીરો કરે છે, પકડીને રાખે છે. તે બાદ, કૂવતે હાઝેમહ આવે છે. જે કઈ જમન તનાવુલ કરવામાં આવું હોય તેને આ કૂવત હઝમ કરવામાં - પચાવવામાં મદદ કરે છે. કૂવતે માસેકહ સાથે મિલીને આ કૂવત કામ કરે છે અને જમન જમવાના મકસદને તેની ઈન્તેહા તક પહોંચવે છે. તે બાદ, કૂવતે દાફેઅહ આવે છે. યાઅની જમનનો જે માદો કૂવતે માસેકહએ ઝખીરો કીધો તેને જિસ્મના હર કોના પર પહોંચાવી દેવાનું કામ કરે છે. દફઅ કરનારી આ કૂવત જમનની તાકતને જિસ્મના નાના-નાના હિસ્સામાં વહેંચી દે છે.

નફસમાં જે બીજી કૂવત છે તે ગાઝીયહ છે. યાઅની કે, જિસ્મના ઝરીએ ગિઝા-જમન લઈને ખુદને ઝિંદા રાખે છે. તે બાદ, નામીયહ આવે છે. તે નફસને વધારે છે, ઉગાવે છે અને શિકલ આપે છે. હર આઅઝા-અંગવાને તે મખ્સૂસ સૂરતમાં ઢાલે છે. આ નફસે નબાતીયહને સમઝવું અને જાણવું એ તરહ ઝરૂરી છે કે, હર જાનદાર ચીઝની ૬ જેહત-પાસાં હોય છે, કે જેથી તેની પહેચાન કાઈમ થાય. આ ૬ જેહત કઈ કે, (૧) યમીન-જમણું (૨) શેમાલ-ડાબું (૩) કુદામ-આગલ (૪) ખલ્ફ-પાછલ (૫) ફૌક-ઉપર અને (૬) તહત-નીચું. આ જેહતોની બંદિશથી જિસ્મ બને છે અને જિસ્મ ના હુદૂદથી નફસની શિકલો સૂરત નમૂદાર થાય છે.

અલ્લાહતઅલાથી હમં એ ઉમ્મીદ રાખીએ કે, જે ઉગનારી નફસ છે, તે બાદ હયવાની નફસ છે, તે બાદ ઈન્સાની નફસ છે, તે તમામને હમં તેના હક્ક, વક્ત, સોહબત, તાકત, કુદરત, ઇલ્મ, હિકમત, અમલ, ગિઝા મુજબ તરબીયત આપીએ. ઈન્સાની નફસને અમલ અને ઈલ્મથી સંવારીને એવા ઉંચા મકામ પર લઈ જઈએ કે, જેનાથી તે નફસ મલકી-ફરિશ્તાઈ બની શકે. આના વાસ્તે હમને દાઈયુઝઝમાન (ત.ઉ.શ.) ની નસીહત, હિદાયત અને મજલિસ દરકાર છે. આપ સૈયેદના સાહેબ હમને તરબીયત આપનાર છે. આપે ઈમામુઝઝમાન (અ.સ.) ની તાઈદ હાસિલ કરીને હમારી નફસોને પાક કરનાર છે. આપના મીસાક-બયઅતના સબબથી હમારી નફસો નજાતની સીડી ચઢી શકશે. કુદસાની આલમમાં સૈર કરવા વાસ્તે નફસનું રૂહાની આલમમાં પરવાઝ કરીને મલકી-ફરિશ્તાઈ બનવું ઝરૂરી છે. આપ મૌલાની દોઆથી હમં ઝરૂર આ હમારી ઝિંદગીના મકસદને પરામી શકીશું. ★

ઈમાનમાં અવ્વલ

રસૂલલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) એ ફરમાવું કે, તમામ ઉમ્મતોમાંથી ત્રણ શખ્સો “સુબ્હાક”, યાઅની ઈમાનમાં પહેલા દાખિલ થાનાર, તમામથી સબાકત કરનાર છે. જેઓએ આંખની એક મિચકાર પણ અલ્લાહનો કુફ્ર નથી કીધો. (૧) હબીબુન્નજ્જાર (આલે યાસીનના મુમિન), (૨) હિઝકીલ (આલે ફિરઔનના મુમિન), (૩) મૌ.અલી (આલે મોહંમદના મુમિન). મૌલાના અલી (અ.સ.) તમામમાં અફઝલ છે કેમકે, આપ અમીરૂલ મુમેનીન છો, યાઅની ઈમાનદારોના સરદાર છો.

હિઝકીલ સુથાર હતા અને ફિરઔનના કાકાના દીકરા હતા. મૌ.મૂસા (અ.સ.) વાસ્તે સંદૂક (પેટી) આપે જ બનાવી હતી અને ફિરઔનથી પોતાનું ઇમાન છુપાવતા હતા. યહાં તક કે, દરબારે ફિરઔનમાં જે વક્ત મૌ.મૂસા (અ.સ.) જાદૂગરો પર હાવી થઈ ગયા, તો સઘલાએ ઈમાન કુબૂલ કરી લીધું, તે વક્ત હિઝકીલે પણ ઈઝહારે ઈમાન કરી લીધું. આ સબબ ફિરઔનના હુકમથી આપ પણ જાદૂગરો સાથે સૂલી પર ચઢાવવામાં આવા અને શહીદ થઈ ગયા. ★

જે શખ્સ કોઈ બેરો સાથે એના હુસ્નો જમાલ અને દૌલતના સબબ શાદી કરશે,

પુરદદ મરસીયહ

દર ઇન્તેકાલે રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.)

રોઓ અય મુમેનીં કે ગમે મુસ્તફા હે આજ,
દારે ફના સે રૂપ્સતે ખેરૂલ વરા હે આજ,
ગમ મેં તમામ આલે નબી મુબ્તેલા હે આજ,
સર પર પડી બતૂલ કે રંજો બલા હે આજ,
સામાને તાઅઝીયત હે મોહંમદ કી આલ મેં,
ઝહરા યતીમ હોતી હે અઘારા સાલ મેં.
અલ-કિસ્સા ગુલ ઉઠા કે જહાં હો ગયા ખાલી,
ઝહરાને કહા હો ગઈ બે-વારિસો વાલી,
સામાન યતીમી કા હુવા કેસે બહાલી,
આઈ હે રાત અબ તો ફકીરી કી યે કાલી.

બિન બાપ કી મેં હો ગઈ લોગો ન જીંગી,
અબ મેં ન જીંગી, ન જીંગી, ન જીંગી.
ફાકા ઉઠાનેવાલે ઝરા આંખ ખોલ દો,
ઉમ્મત કો રોનેવાલે ઝરા આંખ ખોલ દો,
ઈઝા ઉઠાનેવાલે ઝરા આંખ ખોલ દો,
જન્નત બસાનેવાલે ઝરા આંખ ખોલ દો,
ચહેરે સે ઝરા ગોશએ ચાદર તો ઉઠાવો,
ક્યા સો રહે હો મૂંહ તો નવાસે કો દિખાવો.
ફિર રોકે યે ફરમાયા કે દેખો મેરી હાલત,
પૈવંદ હે જિસ મેં વો રિદા સર પે હે હઝરત,
બચ્ચોં સે મેરે તુમ કો નિહાયત હે મોહબ્બત,
ઈસ વક્ત નહીં હોતી હે ક્યૂં ઈન પે ઈનાયત,
મુઝ માં સે યે રૂઠે હેં મનાતે નહીં ઈનકો,
અબ ઉઠ કે કલેજે સે લગાતે નહીં ઈનકો.
મશગૂલ હુએ ગુસ્લો કફન કે લીએ હયદર,
શૈદાએ નબી જમ્મ હુએ દેવડી પર આ કર,
જબ લે ચલે જનાઝા મુહિબ્બાને પયમ્બર,
તબ ફાતેમા ચિલ્લાને લગી પીટ-પીટ કર,

બાબા ચલે તુમ કબ્ર મેં સોને કે વાસ્તે,
ઝહરા કો છોડા પીટને રોને કે વાસ્તે.

અય મુમિનો, ઝબાનએ ફિઝા કા હે બચાં,
ઘર સે હુવા જનાઝા પયમ્બર કા જબ રવાં,
બૈઠી કી બૈઠી રેહ ગઈ મખ્દૂમએ જહાં,
એક હફતા રાત-દિન રહી હુજરે કે દરમિયાં,
જિસ વક્ત નિકલી હુજરે સે બેટી રસૂલ કી,
પહેચાની બીબીઓને ન સૂરત બતૂલ કી.
ફિઝા બયાન કરતી હે ઉસ વક્ત કા યે હાલ,
દુબ્લા બદન હે લગતા હે વો સૂરતે હિલાલ,
માતમ કે નીલ સીને પે રોને સે આંખ લાલ,
મૂંહ ઝર્દ, હોંઠ ખુશક, પરૈશાન સર કે બાલ,
રોતી ચલી બતૂલ મઝારે રસૂલ પર,
કહેતી થી કર રહેમ અય ખુદા તું બતૂલ પર.
નિકલે ઘરોં સે અહલે મદીના યે જાન કર,
કોઈ સંભાલે દિલ કોઈ થામે હુએ જિગર,
રોતે થે સબ કે સબ વહાં ઝહરા કો દેખ કર,
અલ્લાહ મકામે રહેમ હે ઝહરા કે હાલ પર,
દેતે હેં સબ દોઆ કે ઠહેર જાએ ફાતેમા,
પર ફાતેમા યે કહેતી હે મર જાએ ફાતેમા.
યૂં બેહવાસ કબ્ર પર વો નૌહાગર ચર્લી,
સર કો ઝુકાએ ખાક-બસર ખાક પર ચર્લી,
થી દિલ સે ગુફતગૂ કિઘર આઈ કિઘર ચર્લી,
કિસકી બનાઈ કબ્ર કહાં બેખબર ચર્લી,
છાતી કલક સે દેખનેવાલોં કી ફટ ગઈ,
લેકર બલાએ કબ્ર સે ઝહરા લિપટ ગઈ.
ફિર રોકે કહા વા અબતા યા મોહંમદા,
શાહોં કે શાહ વા અબતા યા મોહંમદા,
નૂરે ઈલાહ વા અબતા યા મોહંમદા,
દીં કી પનાહ વા અબતા યા મોહંમદા,
(બકીયાહ પેજ નં. ૮ પર)

તો વક્ત જાતા તેઓ દરમિયાન મોહબ્બત બાકી નહીં રહે.

મીલાદે હાતિમી

૪૫ મી સાલગિરહ : ૮ રબીઉલ અવ્વલ

સૈ.વ.મૌ.અબૂ અઈદિલ ખૈર હાતિમ

ઝકીયુદ્દીન સાહેબ (વ.ઉ.શ.)

-::: ઔર ઝિયાદહ :::-

હે દાઈકી ખિદમત મેં સલામ, ઔર ઝિયાદહ,

કર દીજે કરમ મુઝ પે ઇમામ, ઔર ઝિયાદહ,

★ મેરા નામ ભી હો રકમ ચાહતા હું,

કરમ મેં અય દાઈ, કરમ ચાહતા હું,

કહે ખલક ફિદયા મુઝે આપકા,

યે ઇજ્જત, યે લુલ્હો કરમ ચાહતા હું.

હો સાલગિરહ તુમકો મુબારક મેરે મૌલા,

ખલતારહે દાઅવત કા નિજામ, ઔર ઝિયાદહ,

★ અય શહે હાતિમ ઝકીયુદ્દીન હો તૈયેબ કે લાલ,

હર તરહ સે રાસ આએ આપકો ૬ પવૌં સાલ,

મિસ્લે ખુરશૈદે મુનવ્વર નામ ચમકે આપકા,

પાસ તક આને ન પાએ કોઈ ગમ, કોઈ મલાલ.

હો ઉમ્મ દરાઝ આપકી યે હકક સે દોઆ હે,

કરતા હું યે ખાલિક સે કલામ, ઔર ઝિયાદહ.

★ જો દાઈ હમારે યે હાતિમ ઝકી હે,

ગુલામી મેં ઇન્કી મેરા નામ લિખ દે,

ઝરૂરત અગર પૈશ આએ તો યા રબ,

મેરી ઉમ્મ ભી આપ કે નામ લિખ દે.

હમકો સરે તસ્લીમ હે દાઈ કી હિદાયત,

ક્યા દેગા કોઈ હમકો પયામ, ઔર ઝિયાદહ.

★ ગુલ કો દેખો ન ખાર કો દેખો,

ગુલસિતૌં કી બહાર કો દેખો,

દીન કી શાન દેખના હે અગર,

દીન કે તાજદાર કો દેખો.

ઈશકે શહે હાતિમ મેં મુઝે નિંદન આએ,

હો જાએ મેરી નિંદ અબ, હરામ ઔર ઝિયાદહ.

★ કુછ કમ નહીં હે મેરે લીએ ફખ્ર કી યે બાત,

કરતા હું ઇનકી મદદ જબૌં સે મેં દિનો રાત,

ઉલ્કત સે ઇનકી પુર હે મેરે દિલ કી કાએનાત,

હો ઝૈરે સાયા દાઈ કે યે મૌત ઔર હયાત.

અલલાહ કે કરમ સે વો ઇજ્જત નસીબ હે,

દાઈ કે ઇશક કી મુઝે દૌલત નસીબ હે.

મેં ભી તો હું મયકશ તેરે મયખાને કા મૌલા,

છલકે મએ તૌહીદ કા જામ, ઔર ઝિયાદહ.

★ આજ યે ગુલશને હાતિમ મેં બહાર આઈ હે,

હર તમન્ના દિલે નાશાદ કી બર આઈ હે,

જામ ઉલ્કત કે પિલા ઔર પિલા, અય સાઝી,

આજ મયખાના ભી કેહ દે કે બહાર આઈ હે.

ઉતરે ન નશા તેરી વલા કા મેરે મૌલા,

કરતા હે યહીં, અરઝ ગુલામ, ઔર ઝિયાદહ.

★ બહાર આઈ હે યૌં સાઝીએ શરાબ પિલા,

દિલો મેં નૂર હો પૈદા વો આફતાબ પિલા,

મએ વલાએ જનાબે અબૂ તુરાબ પિલા,

અગર હિસાબ કા ડર હે તો બેહિસાબ પિલા.

નિરુબત કી મસરત હે યે મીલાદ મેં શામિલ,

હમ ખાએંગે ફિર આજ તો, તઆમ ઔર ઝિયાદહ.

★ ઇસ બઝમ મેં મયી હે બહુત ધૂમ સર-બ-સર,

ઔર દેખ લો ખુશી કે હૈં આસાર હરએક પર,

ચમકે નસીબ સબકા યે દીદારે દાઈ સે,

દિલ ખિલ ઉઠે પઝ જાએ દાઈ કી એક નઝર.

અન્વર તેરે સખુન કી યહૌં મિલ રહી હે દાદ,

ઉકબા મેં પાએંગા તું, દામ ઔર ઝિયાદહ.

★ સખુન જબ મુખ્તસર સે હો, તો મઝા આ જાએ,

દિલ મહેક ઉઠે સખુન સે તો મઝા આ જાએ,

હર સખુન શહેદ હે, દાઈ કી મદદખવાની મેં,

ગર શહેદ થોડા હી ચખ લે, તો મઝા આ જાએ. ★

જે શખ્સ કોઈ ગરઝ-મતલબ, લાલચ યા બદલાથી કોઈની ખિદમત લઈ ઉઠશે અને

અલ-અકાઈદુલ અલવીયહ - કિસ્ત-૨૨ અલવી અકીદાઓ - અકીદો - ૩૯

(ગયા શુમારાનું બાકી)

મુકદ્દમો - પ્રસ્તાવના :

લોગોની આ બદતરીન હાલતને મદે નઝર રાખીને જે મુજબ તમે, અય મારા મહેરબાન ભાઈ ! ખૂબ જ રંજો અલમ અને ખુલૂસે દિલથી લોગોની દીનદારીના બિગડેલા હાલાત અને કેફીયતે બદની બયાની કીધી છે. હમને એ વાત તરફ મુતવજ્જહ કીધા છે કે, હમારા અકીદાઓની આસાન સમઝ અને તેની તશરીહની એક મુકમ્મલ ઝિક્ર અને યાદી હોવી જોઈએ. તેથી તમારા મુતાલેબા અને એતેરાઝને ઈન્સાફ આપતા હમને આ વાત મુનાસિબ માઅલૂમ પડે છે કે, ઝરૂર ! અહલે વલા અને હક્કના મુમેનીન વાસ્તે એક જામેઅ અને મુસ્તનદ કિતાબની તાલીફ-તરતીબ કરવી જોઈએ, બનાવવી જોઈએ કે, જેનાથી ઈલ્મો અદબના શૌક રાખનાર મુમેનીન ઈલ્મી ફાયદો હાસિલ કરે. આ કિતાબના સબબ તેઓ પોતાના દીનો ઈમાનને મઝબૂતો મુસ્તહકમ કરી શકે છે.

આ ગરઝો ગાયતને ઈન્સાફ આપવા હમેં આ કિતાબની તસ્નીફો તાલીફ કીધી અને તેને એ મુજબ તરતીબ આપી કે, તાલિબે ઈલ્મ હમારા અકીદાઓને સિલસિલાવાર બરાબર વાંચી શકે, સમઝી શકે. આ કિતાબનું નામ હમેં, " તાજુલ અકાઈદ વ માઅદનુલ ફવાઈદ " આપું છે. હમારી બહેતર કોશિશના બાવુજૂદ અગર આ તસ્નીફમાં કોઈ જગા પર ખલા યા ખલલ માઅલૂમ પડે, તો ઝરૂર બિલા તકલ્લુફ હમારો તવજ્જોહ તે તરફ કરાવે, જેથી કિતાબના સબક-દરસ અને પઢાઈ દરમિયાન અકાઈદની સમઝ અને બયાનીને વધારે આસાન બનાવી શકાય. આ તરહ હમેં હમારા મક્સદને હાસિલ કરી શકીએ.

હમારી મિસાલ એવા સાહેબો જેવી છે કે, જે પોતાની આંખોથી આસ્માન પર સૂરજની તરફ જોઈ રહ્યા હોય અને તે સૂરજની રોશની-ચમક એ મુજબ તૈઝ હોય કે, આંખો અંજાઈ જાય અને જોવું દુશ્વાર થઈ જાય. હકીકતમાં આ હમારા અકીદાઓના ઈલ્મના ચંદ સાહબો જે સૂરજની રોશની ની માનિંદ છે, તેઓના ઈલ્મી કારનામાઓના સામે હમારી આ અદના કોશિશ ઘણી મુખ્તસર છે. તેઓની બિદમાતને જોઈને હમેં હમારી ઝાતને ખૂબ નાના સમઝીએ છીએ. આ સાહેબોએ હક્કના અકીદાઓ વાસ્તે એવા બલંદપાયા અને અફઝલતરીન બયાનો કીધેલા છે કે, જેના નઝદીક હમેં હમારી તદબીરમાં આજિઝ અને કુસૂરવાર છે. મગર તકાઝએ વકતને નઝરમાં રાખીને હમેં હમારા અકીદાઓને બયાન કરનારી કિતાબ તરતીબ આપી, હમેં ઝિમ્મેદારી નિભાવી, જેથી સવાલ કરનાર સાઈલ, તેના જવાબથી મહેરૂમ ના રહે અને એના દિલને તસલ્લી અને તશફ્ફી પહોંચે.

ઈમામુઝઝમાન (અ.સ.) ના ઝુહૂરના ઝમાનમાં કે, જે વકત ફલકે દીન પર આફતાબે ઈમામત પૂરી તાબિંદગી સાથે ચમકી રહ્યો હતો, તે વકત હમારા ઈસ્માઈલી અકીદાઓ પર મુન્હસિર અને મબ્ની કિતાબોને હમારા દોઆતે બલાગે તસ્નીફ ફરમાવા હતા. આ તમામ કિતાબોનો નિયોડ, હમેં હમારી કિતાબમાં ૧૦૦ અકીદાઓને બયાન કરીને આપી દીધો છે. આ અકીદાઓની ફહેરિસ્ત બનાવી છે અને તે તમામની સિલસિલાવાર વઝાહત કરી દીધી છે. આ હમારી મખ્સૂસ કિતાબ ફક્ત હક્કની દાઅવતમાં ઈમાન રાખનાર મુમેનીન વાસ્તે જ છે. આ હમારા અકીદાઓના બરખિલાફ અગર કોઈ શખ્સ એવા અકીદાની ઝિક્ર પઢે યા સાંભલે, તો એના પર લાઝિમ છે કે, તે ફસાદદાર અકીદાને પોતાના દીન નો હિસ્સો ના સમઝે મગર તેના ખિલાફ સમઝે. તેના તરફ તવજ્જોહ ના કરે. તેના ઉપર અમલ ના કરે. તેને કોઈ પણ લેહાઝથી કુબૂલ ના કરે.

(બકીયાહ પેજ નં. ૬ પર)

એની ખુશામદ કરશે, તો તેનો કોઈ અજરો સવાબ બાકી નહીં રહે.

(પેજ નં. ૫ નું બાકી)

અહલે હક્ક એમ યકીન રાખે કે, હક્કની જમાઅતના મુમેનીનના દુશ્મનો જહાનમાં ઘણા હોય છે. હમારા ખિલાફ બેશુમાર કિતાબોમાં હમને બદનામ કરવા હમારા અકીદાને તોડી-મરોડીને પૈશ કરવામાં આવા છે, જેના સબબ લોગો આસાનીથી ગુમરાહ થઈ શકે અને અસ્લી અકીદા તરફ પહોંચી ના શકે. **આ એક સાઝિશ અને બનાવટ છે.** અલ્લાહતઆલા દીને કામિલ ઈસ્લામના અકીદાઓ કે, જે હમને બયાન કરીએ છે તેના પર ઔલિયાઉલ્લાહ ચાલી ગયા છે, તે જ સાચા છે. આના બરખિલાફ જે કઈ પણ લખાયું છે યા કહેવામાં આવું છે, તે મુખાલિફો-મુનાફિકોની દગાબાજી છે અને રસૂલ-વસી-ઈમામના દુશ્મનો-મુન્કિરોની ચાલબાજી છે. આ ચાલબાજોમાંથી એવા ઘણા છે કે, જેઓએ ઈમામે હક્કના દોઆતથી તાઅલીમ હાસિલ કીધી અને દુનિયા-તલબી વાસ્તે બગાવત કરી સિરાતે હક્કને મુકી દીધો, ભટકાઈ ગયા.

અકીદો ૩૯ : ઈન્તેકાલે રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) બાદ, મૌ.અલી (અ.સ.) નું ખામોશ રહેવું, ગોશા-નશીની ઈજ્તિયાર કરવી અને તે બાદ ઝાહિરી ખિલાફતને હાસિલ કરવી.

ગયા શુમારાનું બાકીનું બયાન :

તલ્હાએ એક દિન મૌ.અલી અમીરુલ મુમેનીન (અ.સ.) ને ઘણી હલકી ઝબાનથી અને તોછડાઈથી કહ્યું કે, અય અલી ! મેં રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ને આ ફરમાવતા સાંભલા છે કે, **“હમેં અહલુલ ઊંત છે અને હમારા વાસ્તે અલ્લાહતઆલાએ દારે દુનિયા કરતા દારે આખેરત પસંદ કીધેલું છે.** યહાં, હમારા વાસ્તે ખિલાફત અને નુબૂવત બેવે એક સાથે જમાઅત નહીં થાય.” આપ મૌલાએ આ તરહ બેહૂદા બકવાસ કરનારને કહ્યું કે, “અગર તું સાચો છે તો, અય શુરા ના લોગો ! તમારાથી વધીને બદતર અને શરાત-પસંદ કોઈ બીજો ગિરોહ નથી. જે વક્ત તમે આ જાણતા હતા કે, રસૂલુલ્લાહ બાવાજીના મઝકૂર કૌલ મુજબ હું તખ્તે ખિલાફતને લાયક નથી, તો પછી ત્રણ બાદ ચોથા ખલીફા કૌન બને તે વાસ્તે કાઈમ કરવામાં આવેલી મજલિસે શૂરામાં તમે લોગોએ મને કેમ દાખિલ અને શરીક કીધો !”

“અય તલ્હા ! યાદ રાખ કે, તારા જેવા સેંકડો લોગો થયા છે અને થાશે. હક્કને છુપાવનાર લોગો જૂઠા છે. યકીનનું તું એમ જ છે. તુંએ જહન્નમમાં તારી બદતરીન જગા બનાવી લીધી છે. હવે તું બતાવ કે, આ મારી બયાની બાદ તું તારી ઝાતને કઈ તરહ જોઈ છે ! શું તુંને અઝાબે ઈલાહીનો ડર નથી ?” તલ્હા ખામોશ થઈ ગયો અને આમ પણ એ કાઝિબ પાસે શું જવાબ હોઈ શકે ! તે બાદ મૌ.અલીએ એને ડર અપાવીને અને તન્બીહ કરીને ફરમાવું કે, “તુંએ કોઈ વાર કુરઆન પઢેલા છે કે નહીં ? સાંભલ ! કુરઆન એમ કહે છે કે, હમેં આલે ઈબ્રાહીમ છીએ. હમને અલ્લાહતઆલાએ મુલ્કે અઝીમ બખ્શોલું છે. હમારા ઉપર હમારા દરજહના સબબ હસદ-અદેખાઈ કરવામાં આવે છે. હમારા મરતબાનું નૂર લોગોથી જોવાતું નથી. સબબ કે, તેઓથી હમારી ફઝીલત અને મંજેલત બરદાશત થાતી નથી.”

આ જ મુજબ એક મરતબા મુનાફિકોએ આપની શાનમાં ગુસ્તાખી કીધી અને બદકલામી કરવા લાગા કે, “રસૂલુલ્લાહના ગુઝરવા બાદ અલીએ આજિઝી-કમ્ઝોરી અને મજબૂરીની વજેહથી પોતાનો હક્ક તલબ ના કીધો. ઘરનો કોનો ઈજ્તિયાર કરીને પોતાની ઝિમ્મેદારી ના નિભાવી.” તે બદખ્વાહોથી મુખાતિબ થઈને આપ મૌલાએ ફરમાવું કે, “અય લોગો ! મને એમ ખબર મિલી છે કે, તમારામાંથી બાઝ એમ કહે છે કે, મેં આજિઝી અને બેબસીની વજેહથી ઉમ્મતની સરપરસ્તી અને ખિલાફતનો હક્ક છોડી દીધો છે. તો, તમે સાંભલી લો ! આ ખયાલ અને તોહમત ઊલકુલ ગલત છે. મેં તો ફક્ત મારા હબીબ, મારા રસૂલ, નબી સાહેબની વસીયત પર અમલ કીધો છે.

(બકીયાહ પેજ નં. ૭ પર)

અલ્લાહતઆલાથી કોઈ ચીઝની ઉમ્મીદ રાખીને કોઈ ઈબાદત કરશે, નમાઝો પઢશે,

(પેજ નં. ૬ નું બાકી)

કસમ મારા રબની ! મેં ચાહતો તો કોઈ પણ હાલતમાં તેને હાસિલ કરી શકતો હતો. મારા હાથ કમ્બોર નથી થયાં યા મારી જુલફિકારના જોહર ફીકા નથી થયાં. પણ હમં અલ્લાહના ઈઝઝતમઆબ બંદા છે, તેના હુકમથી સર-તા-પા રૂગરદાની નથી કરી શકતા.”

“અય લોગો ! ફરઝ કરી લો કે, મેં મારી કમ્બોરીની બિના પર મારો હક્ક તર્ક કરી દીધો છે. તો શું આ મારો અમલ મારા તક જ છે અને તે મુજબ કોઈએ જ નથી કીધું ! ના, મેં મારા પહેલા ૬ મોટા-અઝીમ અંબિયા-નોતકાની પૈરવી જ કીધી છે. તેઓના અમલમાં અને મારા અમલમાં કોઈ જુદાઈ નથી. અંબિયાની તકલીફ અને હાલાત મારાથી જુદા નથી. હઝારો સાલ થયા મગર દીને હક્કની બુનિયાદના અરકાન બદલાતા નથી.”

“અય લોગો ! જેમ મૌ.નૂહ નજ્યુલ્લાહ ફરમાવે છે કે, “અય મારા રબ ! હું મગલૂબ છું યાઅની જુલ્મથી દબાયેલો છું, તો તું મારી મદદ કર.”

મૌ. ઈબ્રાહીમ ખલીલુલ્લાહ ફરમાવે છે કે, “હું તમારાથી અને અલ્લાહ સિવાય જેની તમે ઈબાદત કરો છો તેનાથી બરી છું, અલગ છું.”

મૌ. મૂસા કલીમુલ્લાહ ફરમાવે છે કે, “તમારાથી ખોફ કરીને હું ચાલો ગયો, તમારાથી દૂર થઈ ગયો.”

મૌ. હાડ્રન વસી ફરમાવે છે કે, “મારી કૌમે મને કમ્બોર માની લીધો અને તેઓ મને કત્લ કરી દેવા ચાહતા હતા.”

મૌ. લૂત નબી ફરમાવે છે કે, “કાશ ! હું તમારા પર તાકતવર હોતો.”

આખિરમાં, મારા હબીબ રસૂલુલ્લાહ બાવાજીએ મક્કાથી મજબૂર થઈને હિજરત કીધી, તે મુજબ મેં અમલ કીધો અને જ્યાં તક ખામોશ રહેવાનું મુનાસિબ હતું, ત્યાં તક હું પણ ખામોશ રહ્યો.”

“પછી જે વક્ત ખુદ મુસલમાનો રસૂલુલ્લાહના ઈન્તેકાલ પછી ૨૫ સાલ બાદ લાચાર થઈ ગયા, બેસહારા થઈ ગયા, તંગ આવી ગયા તો એ તમામ ફિન્ના-પરવર લોગો મારા પાસે આવા. બઝાહિર મારા પાસે આવવા સિવાય કોઈ બીજો રસ્તો જ ન હતો અને મારા નઝદીક આજિઝી કરીને મને તખ્તે ખિલાફત પર બેસવા વાસ્તે મજબૂર કીધો. મેં જે મકામે વસાયત પર કાઈમ હતો એના બાવુજૂદ વક્તની ઝરૂરતનો લેહાઝ કરીને ખિલાફત અને ઝાહિરી સરદારી કુબૂલ કીધી. તે બાદ, મેં બિલકુલ નરમી ના કીધી. લોગોએ મીસાક તોડો, જુલ્મ કરવા લાગા, બદીન થઈ ગયા અને દિલના કીના ઝાહિર કીધા. આ તમામનો મેં સખ્તીથી મુકાબેલો કીધો. કોઈનો જબર કે દબાણ મારા ઉપર હાવી ના થાવા દીધો.”

મેં કહ્યું કે, “તમે લોગો મને ગલત ના સમજો. હું સાહેબે હક્ક છું અને સિરાતે મુસ્તકીમ મારા કદમોના ઝૈર છે. હું બાતિલને પસ્ત કરનાર છું અને બેદીનોને મિટાવનાર છું. હિકમતથી વક્તના તકાઝા તેમજ તલબને મુતાબિક અમલ કરનાર છું. અલ્લાહતઆલા બંદાઓને દરમિયાન ઈન્સાફ કરનાર છે, હુકમ કરનાર છે અને સાહેબે હક્કને યારી દેનાર છે તે વક્ત કે જ્યારે લોગો શરીઅતના અહકામને ઉચકવામાં કમી લાવે છે, તેઓના બાતિલ-બનાવટી કૌલથી રસૂલુલ્લાહ બાવાજીના હક્કને મિટાવે છે અને હિદાયતના રસ્તાથી કમફહેમ લોગોને ભટકાવે છે.” ☆

**અલ્લાહતઆલાને નઝદીક તે જ આઅમાલ ઝિયાદહ પસંદીદહ છે કે,
જે હમેશા થાતા રહે, ભલેને તે થોડા હોય.**

**The deeds which Allaah likes the most are those which are
most consistent even if they are less.**

તો એ બંદાના દિલમાં તકવા અને ઈખ્લાસ બાકી નહીં રહે.

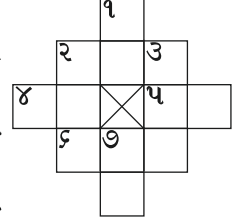

લફઝી કશ-મ-કશ

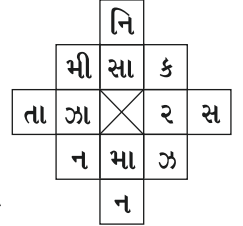
* ઉભી તરકીબ :

- ૧) હર ચીઝમાં ઈન્સાનને લાઈક નથી કે, કુસૂર કાઢા કરે અને ----- જોયા કરે, પણ એના ઉપર તાઅરીફ કરવી એટલી જ ઝરૂરી છે. (૨)
- ૨) અસ્હાબુલ ----- જન્મતમાં જાનાર સાહેબો છે અને અસ્હાબુશ શિમાલ જહન્નમમાં અઝાબ ઉચકનાર ગુનેહગારો છે. (૩)
- ૩) જે ચીઝ હમ્મે સીધા અલ્ફાઝમાં અને આમ બયાનીમાં કહીએ છીએ તે જો ----- માં અને તરન્નુમમાં કહેવામાં આવે, તો તેનો અસર ઝિયાદહ થાય છે. (૩)
- ૭) હબ્લુલ્લાહિલ મતીન યાઅની અલ્લાહતઆલાની મઝબુત ----- ઈમામુઝઝમાન (અ.સ.) ના હાથમાં છે, જે મુમિન પોતાનો હાથ એના ઈમામના હાથમાં મુકશે, એ અલ્લાહ તરફ ઝરૂર પહોંચી જાશે. (૨)

* આડી તરકીબ :

- ૨) ઈસ્લામ અને ઈમાન અલગ છે. જેમ ઈસ્લામના પાયા છે, તેમ ઈમાનના પણ પાયા છે. તે છે, અદલ, સબર, જેહાદ અને -----.(૩)
- ૪) મૌ.અબ્બાસ અલમદારે દશ્તે કરબલામાં ----- બનીને કિરદારે અઝીમ અદા કીધો અને તમામ અહલને ૭ મોહરમ પહેલા પાની પીરાવું. (૨)
- ૫) -----, ઝમીન અને ઝૈવરના સબબ અકસર કરીને લોગોમાં ઝઘડા થાય છે. (૨)
- ૬) ----- અને શીરીન લહેજામાં વાત કરવાથી હર દિલ પર કબ્જો હાસિલ કરી શકાય છે. (૩)

ગયા શુમારાના લફઝી કશ-મ-કશનો ખુલાસો :-

નોંધ : કારેઈનને ઈલ્તેમાસ છે કે, લફઝી કશ-મ-કશ ના જવાબો લખી હમારા એડ્રેસ પર રબીઉલ આખર મહીનાની ૧૦ તારીખ પહેલા પોતાના મોબાઈલ નંબર સાથે મોકલી આપે. સહી જવાબ આપનાર મુમેનીનનો ડ્રો કરવામાં આવશે અને જે નસીબદાર ભાઈનું નામ ખુલશે તેનું નામ ઝાહિર કરવામાં આવશે.

ખાસ તવજ્જોહ: મિશ્કાતુલ હાદી દીની અખ્બારમાં આ કોલમ લફઝી કશ-મ-કશ ઘણા વક્તથી ચાલે છે. તેમાં અલ્ફાઝને ગોઠવીને જવાબો આપવાના હોય છે. ઘણી વાર મુશ્કિલ હોય છે, તો ઘણા આસાન પણ હોય છે. કારેઈન પોતાની ઝહેની તાકત અને સુલાહીયત મુજબ જવાબો તલાશ કરવામાં મહેનત કરે છે અને કામિયાબ થાય છે. તવજ્જોહ એ ચીઝનો કે, આ કોલમમાં સવાલો ફક્ત સવાલો જ નથી હોતા. જે પઢનાર ગૌરથી સવાલો પઢે છે તેને ખબર હોય છે કે, અકસર સવાલોમાં અપની તારીખ, અકીદા અને રસ્મો રિવાજનું રેફરન્સ હોય છે. સવાલનો શું જવાબ આવે તે એક જુદી બિના છે મગર સવાલ વાંચીને પણ ઘણું બધું જાણી શકાય છે. લેહાઝા, કારેઈન સવાલોને દિલચસ્પીથી પઢે અને જવાબો હુંદવાની બહેતર કોશિશ કરે. ★

રિઝક-રોઝી બે તરહની છે : તલબ કરનાર અને જે ચીઝ તલબ થાય છે તે. હવે પછી કોઈ દુનિયાની તલબમાં ગિરફતાર રહે તો મૌત એને તલબ કરે છે. યહાં તક કે, મૌત એને દુનિયામાંથી નિકાલી મૂકે છે. જે કોઈ આખેસ્તને તલબ કરે તો દુનિયાની લઝ્ઝતો તેને તલબ કરે છે. યહાં તક કે, તેનાં હિસ્સાની તમામ રોઝી એને મિલી જાય છે.

Livelihood is of two kinds : The seeker and the thing sought. Therefore, he who runs after this world, death traces him till it turns him out of it; but he who seeks the next world, worldly desires itself seeks him till he receives all his livelihood from it. ★

કારોબાર કરવા વાસ્તે જે શખ્સની નિયત બીજાને છેતરવાની હશે, મજબૂરીનો ફાયદો લેવાની હશે,

નાઅતે મુનીર

જિસ દિલ કો દર્દ ઉલ્ફતે ખેંચલ બશાર મિલે,
બેલોસ ઉસકો કૈફ કી શામો સહર મિલે,
હકક કે નબી રસૂલે અમીં ફખરે કાએનાત,
દર કા તેરે ફકીર હું ઝાદે સફર મિલે.
યાદે નબી મેં રહેતા હું હર દમ મેં બેકાર,
દામન કો મેરે અશકો કે લાઅલો ગોહર મિલે,
અલ્લાહ રે મદીનાએ અહમદ કી અઝમતેં,
ખાકે બકીઅ કે ઝરોં મેં શમ્સો કમર મિલે.
ચમકેગા આફતાબ કી માનિંદ હશર મેં,
ઉલ્ફત મેં મુસ્તફા કી જો દાગે જિગર મિલે.
દુનિયા મિલે, મિલે ન મિલે, ઉસકા ગમ નહીં,
ઉકબા મગર દુરુસ્ત હો જન્નત મેં ઘર મિલે,
મેં ને કદમ ઉઠાય હે લેકર તેરા હી નામ,
મંઝિલ કી જુસ્તજૂ હે તેરી રાહગુઝર મિલે.
માના ખુદા નહીં હે, ખુદા સે જુદા હે કબ,
હકકન ઉધર મિલેગા ખુદા, તું જિંદગી મિલે.
પહોંચે જો અર્શ પર શબે મેઅરાજે મુસ્તફા,
જિસ સિમ્ત કી નિગાહ અલી જલ્લાગર મિલે.
ખુત્બાતે મુસ્તફા કી થી સારે અરબ મેં ધૂમ,
જો બી સખૂન મિલે વો સખૂન પુરઅસર મિલે.
પૂરા ન શૌકે દીદ હુવા ઝિંદગી મેં જબ,
હોતે હી બંદ આંખ શહે બહરો બર મિલે.
આંખો સે અપને દેખલું રોઝા હુઝૂર કા,
ચા રબ ચે આરઝૂ હે કોઈ રાહબર મિલે.
ફઝલે ખુદા સે મુઝકો શુઊરે સખૂન મિલા,
બહેતર જહાં મેં ઈસ સે ન કોઈ હુનર મિલે.
કિશ્તીએ ઝીસ્ત બહરે હવાદિસ સે હોગી પાર,
હાતિમ ઝકી સા નાખુદા જબ મોઅતબર મિલે. ★

રૂબાઈ મોહંમદી

ઉસ તૂર શે મિલી હે અજબ શેશની તુઝે,
દર સાંસ મિલ રહી હે નઈ ઝિંદગી તુઝે,
જન્નત કે સારે બાગ થે નઝરોં કે સામને,
ઉનકી ગલી હી જાને ઈયૂ અઘી લગી તુઝે.
નિહલે ન દમ હુઝૂર કે દીદાર કે બગૈર,
ઝિંકે રસૂલે સૈયેદે અબ્સાર કે બગૈર,
મુઝિબન નહીં સુહૂન હી દૌલત હમેં મિલે,
હુદા ભી લગેગા અરઘા ન સરકાર કે બગૈર. ★

(પેજ નં. ૩ નું બાકી)

બાબા બતૂલ આઈ હે તસ્લીમ કે લીએ,
ઉઠતે નહીં હો બેટી કી તાઅઝીમ કે લીએ.
ક્યા સો રહે હો કબ્ર મેં બાબા જવાબ દો,
ચિલ્લા રહી હે આપ કી ઝહરા જવાબ દો,
મૌલા જવાબ દો મેરે મૌલા જવાબ દો,
દિલ માનતા નહીં મેં કરું ક્યા જવાબ દો.
બોલો મેં સદકે જાઉં બહુત દિલ મલૂલ હું,
બાબા બતૂલ હું, મેં તુમ્હારી બતૂલ હું.
મૂંઝ રખકે બોલી કબ્ર પે બાબા બિછડ ગયે,
બાબા કિંધર ગયે મેરે બાબા કિંધર ગયે,
ક્યૂં ફાતેમા કો બેકસો બેયાર કર ગયે,
મુઝકો યતીમ કર ગયે, અઘ્યા ન કર ગયે,
કેસી હકીર બાદે રસૂલે કરીમ હું,
બાબા યતીમ હું મેં તુમ્હારી યતીમ હું.
બાબ તુમ્હારી લાડલી બેટી કા લો સલામ,
યે ફાતેમા દુઃખ-દર્દ કી મારી કા લો સલામ,
અબ બાબા-જાન આપ કી પ્યારી કા લો સલામ,
અબ તો યે ચક્કી પીસનેવાલી કા લો સલામ,
બાબા તુમ્હારી કબ્ર પર હર રોઝ આઊંગી,
અબ આઊંગી તો ફૂલોં કી યાદર ચઢાઊંગી. ★

ગૈરજાઈઝ નફો હાસિલ કરવાની હશે, તો એની દૌલતમાં બરકત બાકી નહીં રહે.

રઝાએ ઈમામે હક્ક : કિસ્ત - ૪

કિતાબ : તન્બીહુલ ગાફેલીન

મૌ.ઈમામ જાઅફરુસ્સાદિક (અ.સ.) ના મોહિબ્બ-મુમિન મુફ્ઝઝલનો કિસ્સો અહવાઝ શહેરના વાલી સાથેનો છે કે, જે આપ મૌલાના ખાસ રૂકઆના સબબ, વાલી મુફ્ઝઝલનું દેવું મુઆફ કરી દે છે. મુફ્ઝઝલ મક્કાનો કર્દ કરે છે, જેથી એ ઈમામે હક્કની મુલાકાત કરી શકે અને વાલી વાસ્તે ભલી દોઆઓ કરી શકે.

આ કિસ્સો મઝીદમાં એવો છે કે, મુફ્ઝઝલ બયાન કરે છે કે, “તે પછી હું મક્કા ગયો અને મનાસિકે હરમ કરીને, અરકાને કાઅબા કરીને, ખૂબ-ખૂબ દોઆઓ કરીને, ત્યાંથી મદીના પહોંચ્યો અને મારા મૌલાની હઝરતે જાઅફરીયહમાં ગયો, આપ મૌલાની મુલાકાતનો શરફ મને નસીબ થયો. આપના ચહેરા પર મેં ખુશીના આસાર જોયા. તસ્લીમો તહીયાત બાદ આપે મને બેસવાનું કહ્યું અને પછી ફરમાવું કે, “અય મુફ્ઝઝલ ! તમારા સાથે વાલીએ કેવો સુલૂક કીધો ? શું તમે ખુશ થયા ? મેં જવાબ આપ્યો કે, “અય મૌલા ! આપની દોઆથી વાલીએ મારી ખૂબ ઈઝઝત કીધી. વાલીએ મને ઘણી ચીજો અતા કીધી. હદીયાઓથી મને નવાજો. આપના તુફ્ફેલથી અલ્લાહના કરમથી, જેની મને કોઈ ઉમ્મીદ ન હતી, તે મને દસ્તયાબ થઈ.”

મારી આ બયાનીથી આપ મૌલાનો રૂબ મુબારક ચમકવા લાગો. આપે ખુશીનો ઈઝહાર કીધો. પછી મેં અરઝ કીધી કે, “અય મૌલા ! જે તરહ વાલીએ મને ઘણું બધું આપીને ખુશ કીધો છે, તે મુજબ અલ્લાહતઆલા એને તે સઘલી બાબતોમાં ખુશ રાખે કે, જેની એ ઉમ્મીદ રાખતા હોય.” ઈમામ આલી મકામે ફરમાવું કે, “ખુદાના કસમ ! વાલીએ મને ખુશ કીધો છે. ખુદાના કસમ ! મારા બાવાજીઓને ખુશ કીધા છે. ખુદાના કસમ ! અમીરૂલ મુમેનીન અલીને ખુશ કીધા છે. ખુદાના કસમ ! રસૂલુલ્લાહ બાવાજીને ખુશ કીધા છે. ખુદાના કસમ ! અર્શ પર જલ્વાનુમા રબ્બુલ ઈઝઝતને ખુશ કીધા છે.”

ઊબૈદલ બિન જૂવારહ કહે છે કે, મૌ. ઈમામ જાઅફરુસ્સાદિક (અ.સ.) ફરમાવે છે કે, “જે હુકૂમતમાં ઝાલિમ હાકિમો હુકમરાની કરતા હોય છે અને ત્યાં આમ લોગો પર મહેનતો મશક્કતના હાલાત પૈશ કરતા હોય છે, તે સાથે કેટલાક ખુદાના ઔલિયાએ કિરામ પણ રહેતા હોય છે. આ ઔલિયાની ઈબાદત-પરહેઝગારીના સબબ ખુદા તેઓને ઝાલિમ હાકિમની બુરાઈ-સખ્તીથી બચાવતો હોય છે. આમ લોગો મુસીબતમાં ઔલિયાને નઝદીક આસરો તલબ કરતા હોય છે. ઘિલાશક ! આ ઔલિયા તમામ સાચા મુમિન છે.”

મુમિન મુફ્ઝઝલ કહે છે કે, ઈમામ આલી મકામે ફરમાવું છે કે, “જબ્બારો અને ઝાલિમોના ખઝાનાઓ ખુદા હલાક કરે છે. મગર તેઓના નઝદીક ખુદાની ખલ્કમાંથી એક ભલી ખલ્ક પણ રહે છે. આ લોગોના દિલમાં ખુદાનો ડર હોય છે અને તેઓ એવો તકવા રાખે છે અને રાહે હક્કને અપનાવે છે કે, જબ્બાર હાકિમોનો કોઈ મકર આ ભલી ખલ્ક-ઔલિયા પર અસર કરતો નથી. ખુદા પોતાના ઔલિયાને જબ્બારોના ઝુલ્મથી બચાવે છે. આ સઘલાને જહન્નમની આગથી ખુદાએ આઝાદ કીધેલા છે. દુનિયામાં ગમે તેવી સખ્ત મુસીબત આવે, પણ ઔલિયા હસ્તા ચહેરે તેને બરદાશત કરી લે છે.”

અબી બસીર કહે છે કે, ઈમામે સાદિકે આલે મોહંમદ (અ.સ.) ફરમાવે છે કે, “કોઈ એક એવો જબ્બાર શખ્સ દુનિયામાં પૈદા નથી થયો મગર એના ઘરમાં યા રિશ્તેદારોમાં યા તઅલ્લુકદારોમાં યા ખાદિમોમાં યા હમનશીનોમાં કોઈ એવો ભલો શખ્સ ઝરૂર હોય કે, જેના સબબથી ખુદા મઝલૂમ, મજબૂર, લાયાર, કમ્ઝોર લોગોની જાનને બચાવે. જબ્બાર બાદશાહના ઝુલ્મને ખિલાફ આ વલીએ કામિલની નૈકી એવી હોય અને હિદાયતના ખઝાના એવા હોય કે, દુનિયાના મઝલૂમ લોગો વાસ્તે એ આખેરતમાં બહેતરીન નસીબ તૈયાર કરે છે. ★

કોઈ શખ્સનો વેપાર-રોઝગાર એવા ઝરીઆથી હશે જે ફક્ત વ્યાજ, કમીશન,

અય કેસ ! સાંભલો

રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ફરમાવે છે કે, “અય કેસ ! સાંભલો, તમને આ મારા કલામ તમારી જિંદગીમાં ઘણા કામ આવશે અને તમારા મુઆમેલાતને તમે બહેતર તરીકાથી સંભાલી શકશો. તમારી જિંદગી ફક્ત આ દુનિયા નથી મગર આ જિંદગી એક મુકદ્દમો છે તે જિંદગી વાસ્તે કે, જે બલંદ છે. તે હમેશાની જિંદગીની કિતાબ છે જે આખેરત છે. તમે અગર ઈઝજત હાસિલ કરો તો એવા પણ લોગો દુનિયામાં થાશે કે, જે તમારે ઝલીલ પણ કરશે. ઈઝજત મિલે તો ફખર ના કરજો અને કોઈ જાહિલ તમને ઝલીલ કરે તો ગભરાશો ના.”

“આ જિંદગી તમને અમલ કરવાની દાઅવત આપે છે. બરાબર અમલ કરતા રહો. મૌત પછી તમને અમલ કરવાનો મૌકો નહીં મિલે. અલ્લાહ તઆલાએ હયાતને સાથે મૌતને જોડી દીધી છે. હમારી ખુશીનો હરએક અમલ તમને મૌતના બાદ મદદ પર આવશે. હર ચીઝનો હિસાબ બરાબર રાખો. દુનિયામાં જે શખ્સનો હિસાબ ચોખ્ખો હશે તો આખેરતમાં એને પોતાના આઅમાલનો હિસાબ આપવામાં દુશ્વારી નહીં થાય. તમે અમલ કરો છો તો એમ હરગિઝ ના સમજો કે, તમે તેને તન્હા જાણો છો. ના, હરએક ચીઝ પર અલ્લાહ તઆલા એક રકીબ-નિગાહદાશતને મુકર્રર કરે છે. આ રકીબ તમારા હર ઝાહિરી-બાતિની અમલ પર મુરાકેબત-અમલબીની કરે છે. અમલ કરનારો-આમિલ ભલે અમલ કીધા બાદ એના અમલને ભુલી જાય પણ રકીબ કોઈ પણ અમલને ભુલતો નથી.”

“હાલાતે જિંદગી બદલાતી રહે છે. તમારી નજરને સામે હર હાલતના બે રૂખ માઅલૂમ પડશે. એક “હુસ્ન” હશે અને બીજો “સૂઅ” હશે. “હુસ્ન” તે હસનત સાથે તઅલ્લુક રાખે છે અને “સૂઅ” તે સૈયેઅત સાથે. હસનત તે બહેતરી અને ભલાઈ છે અને સૈયેઅત તે બદતરી અને બુરાઈ છે. આ બે માંથી તમને કોઈ એકને પસંદ કરવાની છે. તમે બેવેને સાથે લઈને નહીં ચાલી શકો. હસનત અલ્લાહ તઆલા તરફથી છે કે, જે સવાબની શિકલમાં તમને હાસિલ થાશે અને સૈયેઅત તમારા બુરા અમલ છે કે, જેના બદલામાં અઝાબ મુકર્રર છે. હવે, જો તમે આકિલ હોવ તો આ બે રૂખમાંથી કોઈ એક ને પસંદ કરી શકો છો કે, જે તમારા વાસ્તે ફાયદામંદ હોય.”

“આ દુનિયામાં કોઈ પણ ચીઝ પૈદા નથી થઈ મગર તેની ઈબ્તેદા છે અને ઈન્તેહા છે. તેના વાસ્તે વક્ત મુકર્રર છે. હર ફેસલાને કિતાબમાં દરજ કરી દેવામાં આવો છે. તેમાં ફેરફાર કે ફરકો તબદુલની કોઈ ગુંજાઈશ નથી. તમારી જિંદગી ખૂબ જ તંગ અને મુખ્તસર છે, મગર વક્ત-ઝમાનાનો દાઅરો ખૂબ જ કુશાદા છે. જિસ્મ ના આ તંગ આલમમાં તમે એવા કામ કરી લો કે, મૌત બાદ યાઅની અજલ બાદ તમે કુશાદામાં કુશાદા આલમમાં સૈર-ગશ્ત કરી શકો.

“અય કેસ ! તમારા કરીન-દોસ્ત સાથે એ મુજબ દોસ્તી રાખો કે, જે વક્ત એ તમારા સાથે હોય તો તમારા અફકારો ખયાલાત અને વહેવારો તઅમ્મુલાતથી તે જિંદાદિલ હોવાનો અહેસાસ કરે. તમને મિલીને ખુશ-ખુશ થઈ જાય. જે વક્ત તમે આ દુનિયાથી ગુઝરી જાવ તો તમારી અછતના સબબ એ તમારા દોસ્તને એમ લાગે કે, એને પણ મૌત આવી ગઈ છે. યા એ એવી ખ્વાહિશ રાખે કે, અય મારા પરવરદિગાર ! તું એ મારા ભલા દોસ્ત સાથે મારી દોસ્તી કરાવી આપી કે, જેએ મને ભલી રાહ બતાવી તો હવે મૌત આવે તો એવા ઈમ્કાન તું મને કરી આપજે કે, મૌત બાદ પણ મને મારા દોસ્તની સોહબત નસીબ થાય.”

“અય કેસ ! કોઈ પણ મઝહબનો શખ્સ તમને કરામત આપે, ઈઝજત બખ્શે તો તમે એના મઝહબ સામે ના જોજો, મગર તમે પણ એને ઈઝજત આપજો. જે કોઈ તમારા સાથે દગાબાઝી કરે, ધોકો દે, તો તમે એની સોહબત છોડી દેજો. એના સાથે ખુશકલામી કરીને એને એના રસ્તે જાવા દેજો. કેમકે, તમે એના જેવા નહીં થઈ શકો યા એમ બને કે, તમારા ખુશ-સુલૂકથી એને એની ખતાનો એહસાસ થાય અને એ રાહે રાસ્ત તરફ પલટી જાય. એવો શખ્સ અગર પલટીને તમારા પાસે આવે તો એને મુઆફ કરીને એને તમારી ખુશીમાં શામિલ કરી દેજો.” ☆

દલ્લાલી યા હરામ તરીકાથી હશે, તો એના દિલમાં સુફૂનો કરાર બાકી નહીં રહે.

ગુલ્શને ફિક્હ - શરીઅતનું હલાલો હરામ

બીમારીની ઝિક્ર : કિસ્ત - ૭

મૌલાના અલી અમીરૂલ મુમેનીન (અ.સ.) એક દિન જૈદ બિન અરકમની ઇયાદત અને તબીઅત પૂછવા પધારા. જૈદ આપને જોઈને ખૂબ મુતઅજિજબ થઈ ગયા. જૈદ બિસ્તર પર હતા તો આપે ઇશારો કરીને એને જેમ છે તેમ જ રહેવાનું ફરમાવું. જૈદે કહ્યું કે, “મરહુબન બેઅમીરિલ મુમેનીન, ખુશ આમદીદ, અય અમીરૂલ મુમેનીન ! આપ મારી તબીઅત-પુરસી વાસ્તે પધારા છો ? હાલાંકે, મને ખબર છે કે, આપ હમારાથી નારાજ છો, ખફા છો, હમારાથી આપની ઇતાઅતમાં કુસૂર થયો છે. આપ મૌલાનો હક્ક હમને બરાબર અદા કરી શકા નથી. જે વક્ત પર હમને જે ચીઝ કરવી જોઈતી હતી, તે હમને નથી કરી શકા. આપ હમને દરગુઝર કરીએ.”

આપ મૌલા ફરમાવે છે કે, “તમારા વાસ્તે હમારી નારાજગી તેની જગા પર છે, મગર અય જૈદ ! તે ચીઝ હમને તમારી ઇયાદત વાસ્તે રોકી શકે એમ નથી !” પછી આપે જૈદ અને અસ્હાબને મુખાતિબ થઈને ફરમાવું કે, “જે શખ્સ અલ્લાહતઆલાથી રહેમતનો તલબગાર હોય અને જેને અલ્લાહના વાઅદા પર યકીન હોય, એ કોઈ બીમાર શખ્સની તબીઅત-પુરસી વાસ્તે જાય તો જાનાર શખ્સ જહાં તક બીમારના નજદીક બેસે, એના વાસ્તે ખૈરખ્વાહી અને ભલી દોઆઓ કરે, વહાં તક એ જાણે જન્નતના ખરીફમાં બેસેલા છે. યાઅની, જન્નતની તે મૌસમ કે, જેમાં જન્નતીઓ લગ્ગતદાર ફલો જમે છે અને શુક્રે ખુદા કરે છે.”

“હવે જે વક્ત એ શખ્સ બીમારના ઘરેથી નિકલે છે, તો અલ્લાહતઆલા તે દિન સિત્તેર હઝાર ફરિશ્તાઓને મોકલે છે કે, જેઓ એ શખ્સ પર પૂરી રાત તક સલવાત પઢતા રહે છે. અગર કોઈ શખ્સ બીમારની સાંજે ઇયાદત વાસ્તે જાય, તો જહાં તક એ બીમારના નજદીક બેસે, દોઆ કરે, હિમ્મત અપાવે, ખૈરીયત ચાહે, તો જાણે એ જન્નતની ખરીફમાં બેસેલો છે. યાઅની, જન્નતની નેઅમતોથી ખાસ થઈ રહ્યો છે. પછી બીમારના ઘરેથી રૂખ્સત લે, તો જહાં તક ફજર થાય વહાં તક, સિત્તેર હઝાર ફરિશ્તાઓ બ-હુકમે ખુદાવંદી એના પર સલવાતો સલામ પઢે છે. લેહાઝા, અય જૈદ ! હું એમ ચાહું છું કે, આ કામમાં જલ્દી કરૂં.”

મૌ.અલી સાહેબે ઝુલફિકારના આ કલામે મુફીદથી એમ સાબિત થાય છે કે, કોઈના સાથે ગમે તેવી નાઈત્તેફાકી હોય, દુશ્મની હોય, મગર જે વક્ત એ બીમાર થાય અને તાલિબે દોઆ થાય, તો તમામ ચીઝને એક જાનિબ મુકીને એ બીમારની ઇયાદત વાસ્તે જાવું જોઈએ. એની ખબરગીરી કરવી જોઈએ. આના સબબ સવાબમાં તો દાખિલ થવાય જ છે, મગર દિલોની કડવાશ પણ દૂર થઈ જાય છે. ખુશીમાં તો તમામ હાઝિર થાય છે પણ બીમારીના વક્ત પર હાઝિર થાવું અને પૂછવું આ અમલ ઝિયાદહ આઅલા અને બરતર છે અને બાદસે અજરો હસનાત છે. આ અમલ અહલુલ ભૈત (અ.સ.) નો ખાસ અમલ છે કે, જેથી ઉમ્મતના લોગોમાં હમદદી અને મોહબ્બતનું જૌહર બાકી રહે. બીમારી તે ઇન્સાનના સાચા મુજબ છે. કૌન, કયા વક્ત પર, કઈ જગા પર અને કઈ હાલતમાં બીમાર પડે તે કોઈ કહી શકતું નથી. બીમારી, લાચારી, મજબૂરીની હાલતે ખસ્તામાં જો એની હોંસલા-અફઝાઈ અને ખબરગીરી કરવામાં આવે, તો એ આ ચીઝને ઝિંદગીભર યાદ રાખે છે. ☆

**આકિલનો સીનો ભેદી-મખ્ફી વાતોની પેટી છે, ખુશમિઝાજી દોસ્તીનું રસ્સું છે,
અસરઅંગૈઝ બરદાશતગી ઐબોની આફતોની કલ છે.**

The bosom of a wise person is the safe of his secrets, cheerfulness is the bond of friendship, effective forbearance is the grave of short comings.

કોઈ ઉસ્તાદના નમ્રદીક કોઈ શખ્સ ઈલ્મ પઢશે અને તમામ તાઅલીમ હાસિલ કરશે,

હુનૈદી, હિન્દુસ્તાની યા હિન્દુ : કિસ્ત - ૪

૧૪માં ફાતેમી ઇમામ મૌ.મોઈઝ (અ.સ.) ના ઝમાનથી યાઅની ૪થી હિ./૧૦મી ઇ.સદીથી હમારી શીઆ-ઈસ્માઈલી દાઅવતની તદબીરો અને સિયાસી સરગરમીઓ તેજ થઈ ગઈ. સિંધ-હિન્દના કુશાદા ઇલાકાઓમાં દોઆતે બલાગની ગિન્તી વધતી ગઈ, હમારા મઝહબે અહલે બૈત વાસ્તે દરસો દિરાસતની મજલિસો આમ થઈ અને દાઅવતે હક્કના યમનમાં એક નવી બહાર રૂનુમા થઈ. આના જ નતીજા રૂએ ૧૮માં ફાતેમી ઇમામ મૌ.મુસ્તનસિર બિલ્લાહ (અ.સ.) એ ૪૮૦ હિ./૧૦૮૭ ઇ. ના કરીબ મિસિરથી યમનના દોઆત ની મદદથી ગુજરાતના ખંભાત બંદર તરફ મૌ.અહમદ (રિ.અ.) ને મોકલા, જેએ પછીના વરસોમાં હમારા મઝહબની તબલીગ, નશરો ઘશાઅત અને ફૈલાવ વાસ્તે મૌલાઘઓની તાઅલીમો તરબીયત કીધી. યહાં તક કે, મિસિરથી ૨૧માં ફાતેમી ઇમામ મૌ. તૈયેબ (અ.સ.) ૫૨૮ હિ./૧૧૩૪ ઇ. માં સતરમાં ગયા, પોશીદા થયા અને આ દૌરે સતરમાં જઝીરએ યમનની દાઅવતે હક્કની કુલ્લી બાગદોડ અને ઝિમ્મેદારી ઝમાનાના ઇમામે હક્કના હુકમો ઇલ્લામથી દોઆતે મુત્લકીન (આ.કુ.) ના હાથમાં સિપુર્દ કરવામાં આવી.

“હિન્દમાં ઇસ્લામો ઇમાનને કોઈ મુસલમાન બાદશાહ લાવો યા ઝાલિમ બાદશાહના જૌરો જફાથી અને તલ્વારના ઝોર પર દીને ઇસ્લામને બલંદી મિલી !” આ વાત સરીહન ગલત છે, સફેદ જૂદ છે અને બેબુનિયાદ તારીખ છે, જેની કોઈ સનદ તારીખની કિતાબોમાં મૌજૂદ નથી. મુસલમાનો તો પહેલાથી જ હુનૈદિસ્તાન-હિન્દુસ્તાનમાં વસેલા હતા. રસૂલુલ્લાહ બાવાજી આ દુનિયામાં પધારા તે પહેલા પણ દીને હક્કને માનનાર યહાં મૌજૂદ હતા અને કોઈ એક આખિરી નબી મબ્સિસ થાવાનો-ઉઠવાનો ઇન્તેઝાર કરતા હતા. જે વક્ત મક્કામાં આપની પૈદાઈશ થઈ અને આપની ફઝીલતો અને મોઅજિઝાઓ ઝમાનામાં ઝાહિર થયા, જગા-જગા તેની ઝિક્રે ખૈર થાવા લાગી અને દીને હક્કની તબલીગ આપના હાથ પર ઇખ્તેદા થઈ તો હિન્દુસ્તાની લોગો હિન્દમાં રહી આપના ઉપર ગૈબી ઇમાન લાવા.

હિન્દુસ્તાનમાં દિલ્હી પર ૭ મી હિ./૧૩ મી ઇ. સદીથી મુખ્તલિફ મુસ્લિમ શાહોની સલ્તનતોનો દૌર શુરૂ થયો. આ સુલ્તાનો ઇરાન, તુર્કી, અફઘાનિસ્તાન, મોંગોલિયા વગૈરહ મુલ્કોથી આવી શિમાલી-ઉત્તરી હિન્દના ઇલાકાઓથી દાખિલ થયા અને વક્તન-ફ-વક્તન દિલ્હીને રાજધાની-પાયએ તખ્ત બનાવું. તે પહેલા હમારી શીઆ-ઈસ્માઈલી-તૈયેબી દાઅવત ગુજરાત અને તેની આસપાસના સુબાઓમાં મઝબૂત અને પાયેદાર થઈ ચૂકી હતી. મૌ.અહમદ પછી ઘણા બધા મૌલાઈઓએ પૂરી જિદ્દો કદ, મહેનતો મશાક્કત કરીને, જૉફિદાઈ સાથે જામે શહાદત પીને, દાઅવતે હક્કના નિઝામને બહેતરીથી સંભાલીને રાખો હતો. મુમેનીનને રાહે હિદાયત બતાવી, શરીઅતના અરકાનને મઝબૂત કીધા હતા.

હમારી બોહરાઓની ગુજરાતની તારીખ પર હમણા તક જેટલી દાઅવતના ઊસૂલો નિઝામને લગતી મુખ્તલિફ મુસન્નિફો-લેખકોએ કિતાબો લખેલી છે, તેમાં ભારી ગલતીઓ થયેલી છે. મવાદની કમી, ગૈર-મુન્સિફાના નઝર અને જેહાલતો દુશ્મનીના સબબ એવી ચીઝો લખવામાં આવી અને માની લેવામાં આવી કે, જેની કોઈ હકીકત જ નથી. એમ હરગિઝ નથી કે, મૌ.અહમદ અને આપના મદદગારો જેનો ખંભાત-પાટણ-સિધ્ધપૂરના ઇલાકાને ઈર્દ-ગિર્દ કિયામ હતો, તે વક્તથી જ હમારી કૌમ-જમાઅત વુજૂદમાં આવી ? ના ! ના ! આ વાતમાં કોઈ સદાકત નથી. યા કોઈ એમ કહે કે, હમં તમામ બ્રાહ્મણ હતા પછી દીને હક્કના દાઅરામાં શામિલ થયા ? ના ! ના ! આ તમામ મનઘડીત અખ્બાર છે કે, જેની કોઈ અસ્લીયત નથી. બલ્કે, હકીકતમાં હમારી ઇસ્માઈલી દાઅવતને માનનાર લોગો પહેલાથી જ ગુજરાતમાં વસેલા હતા. ફાતેમી ઇમામોના સિલસિલામાં માનનાર મુમેનીન મૌ.અહમદના ખંભાત આવવા પહેલા, દરિયાઈ રસ્તાઓના ઝરીએ જહાનના બીજા લોગો સાથે ગુજરાતમાં વેપાર-રોઝગારમાં રયા પયા હતા. વક્તના તકાઝાને મદે નિગાહ રાખીને મુમેનીન તકીયો ઇખ્તેયાર કરીને પોતાના અકીદાઓને મહેદૂદ લોગોમાં જ ઝાહિર કરતા હતા. ☆

મગર જે વક્ત એના ઈસ્મ પર એને તક્બુરી યાશે અને એના ઉસ્તાદની બેઈઝતી કરશે, તો એનું ઈસ્મ બાકી નહીં રહે.

હાતિમી કલમ અને અલવી ઈલ્મ - કિસ્ત - ૨

યમનના તીસરા દાઈએ મુત્લક સૈ.હાતિમ સાહેબ (આ.કુ.) આપની કિતાબ “અલ-મજાલિસુલ હાતિમીયહ” માં મૌ.અલી અમીરૂલ મુમેનીન (અ.સ.) અને અબ્દુલ્લાહ બિન સલામ યહૂદીના ગિરોહ સાથે સવાલ-જવાબની ઝિક્ક ફરમાવે છે. ગઈ કિસ્તમાં બે સવાલની ઝિક્ક થઈ ચુકી છે કે, જેમાં અબ્દુલ્લાહએ મૌ.અલી (અ.સ.) ને પૂછું હતું કે, આસ્માનો અને ઝમીન કરતા કઈ ચીઝ ઝિયાદહ મોટી-અઝીમ છે ? અને દરીયા કરતા કઈ ચીઝ ઝિયાદહ ગની છે, ખજાનેદાર છે ? આપે એના જવાબમાં ઈલ્મના ગૌહર નશર કીધા.

આ કિસ્તમાં બીજા બે સવાલ પૈશ કરવામાં આવે છે. અબ્દુલ્લાહ મૌ.અલી ને પૂછે છે કે, પત્થર કરતા કઈ ચીઝ ઝિયાદહ સખ્ત છે ? આપ મૌલાએ જવાબમાં ફરમાવું કે, “પત્થર કરતા ઝિયાદહ સખ્ત મુમિન-કાફિરનું દિલ છે.” અબ્દુલ્લાહએ મુતઅજજેબાના લહેજામાં પૂછું કે, “અય અલી ! મને સમજાવો કે, મુમિન પણ અને કાફિર પણ, આ કઈ તરહ મુમ્કિન છે?” આપે ફરમાવું કે, કેમ નહીં ! બિલકુલ મુમ્કિન છે. ઘણા લોગો એવા હોય છે કે, જે ફક્ત ઝબાનથી ઈમાન લાવે છે પણ તેઓના દિલ કુફથી ભરેલા હોય છે. ઝબાની ઈકરારના પાછલ દિલી ઈન્કાર છુપાયેલો હોય છે.

તેઓ કોઈ ખેર કામને, શોહરત કમાવવાનો અને વાહ-વાહ થાય તેનો રસ્તો બનાવી લે છે. જો શોહરત ના મિલે તો તે કામ કરવાનો સાફ ઈન્કાર કરી દે છે. અમલે ખેર કરવાથી હાસિલ થાનારા અજરો સવાબની ખુશીનો કોઈ અહેસાસ તેઓના દિલમાં હોતો નથી. બીજાની લાચારી અને મોહતાજગીનો અસર પણ થાતો નથી. નૈક નિયતથી કોઈ ચીઝ તેઓને આપવામાં જો આવે તો કોઈ શુકગુઝારી યા કિફાયત-શેઆરી નો ઈઝહાર કરતા નથી. જાણે તે ચીઝ મિલી જ ના હોય. જ્યાં દુનિયાવી ફાયદો જોઈ ત્યાં દિલને ઝુકાવી દે. જ્યાં રાહત જોઈ ત્યાં દિલને વાલી દે. તેઓ જે ઝબાનથી અદા કરે, તેનો દિલ અને અમલથી કોઈ તઅલ્લુક જ હોતા નથી.

પત્થર-દિલ મુમિન એ છે કે, જે કાફિરાના અમલ કરે. નમાઝ પઢા બગૈર અલ્લાહને માને. રોઝા રાખા બગૈર જહન્નમથી છુટકારો ચાહે. કલામે હક્ક પઢા બગૈર કામોમાં આસાનીની ઉમ્મીદ રાખે, ઝકાત આપા બગૈર રોઝીમાં બરકતની તમન્ના રાખે, બિદમતે વાલેદેન કીધા બગૈર રાહતે જન્નતને ચાહે, સદકો આપા બગૈર હમ-ગમથી દૂરી ચાહે, મુમેનીનથી મોહબ્બત રાખા બગૈર સમાજી મદદ ચાહે, ઘરની પાકી રાખા બગૈર તેમાં સુફૂનની ખ્વાહિશ રાખે, ભાઈઓથી ભલાઈ કીધા બગૈર ખુલૂસ ચાહે, હલાલ રોઝી હાસિલ કીધા બગૈર ફાયદાની ઉમ્મીદ રાખે, વગૈરહ.

પછી, અબ્દુલ્લાહએ મૌ.અલીને પૂછું કે, આગ કરતા કઈ ચીઝ ઝિયાદહ ગરમ છે? આપે ફરમાવું કે, “આગ કરતા ઝિયાદહ ગરમ એક દુનિયાદાર લાલચી શખ્સની લાલચ-તમાચ છે.” આ લાલચ-હિર્સના સબબ એને કોઈ ચીઝ હાસિલ થાતી નથી યા કોઈને કઈ હાસિલ થાય છે તો એને બરદાશત થાતું નથી. જે મુજબ કોઈ ચીઝમાં આગ લાગે તો તે ચીઝ ખાક, ખોખલી યા ખત્મ થઈ જાય છે. તેમાં તાઝગી, કરામત, તાકત અને રોનક બાકી રહેતી નથી. તે જ મુજબ જે શખ્સ હરીસ હશે, તમાચ-લાલચથી ભરેલો હશે એને હિર્સની આગ ખાઈ જાય છે. એની રોનક અને ઈઝઝત ખત્મ થઈ જાય છે.

હિર્સ એક બદતરીન બેકારારી છે. હિર્સ કરનારના દિલમાં યૈન-ઇત્મિનાન રહેવું નથી. બીજાનું જોઈને એને હર વક્ત નવી-નવી ચીઝો હાસિલ કરવાની તાલાવેલી અને ખંજોલ થાયા કરે છે. અલ્લાહતઆલાએ એને જે કઈ નેઅમતો-રાહતો-સામાન-મિલકતો આપી હોય છે, તેનાથી એને ઝરા પણ કિફાયત થાતું નથી. એની તાઅલીમ, મહેનત, હુશિયારી, તજરૂબો, સુલાહીયત, નિયત મુજબ એના નઝદીક દુનિયાદારીનો સાજો સામાન મોહય્યા હોય છે. મગર હિર્સની આગના સબબ, તેના શોઅલાઓ એના દિલો ઝહેનમાં ભડકે છે અને તે પોતાના પાસે રહેલી નેઅમતોની કીમત, કદર અને શુક ભુલાવી દે છે. તે નેઅમતો સિવાય કોઈ બીજી ચીઝ હાસિલ કરવા પાછલ એને જુનૂન સવાર થઈ જાય છે. ☆

બાવાજી એની ઔલાદ નઝદીક એના બૈરોની બેઈઝતી કરશે, હુંકારે-હુંકારે બોલાવશે,

મસ્જિદ કઈ ? - કિસ્ત -૧

કુરઆને કરીમમાં સૂરતુત્તૌબામાં અલ્લાહતઆલા મસ્જિદની કેફીયતની ઝિક્ક ફરમાવે છે. બયાન આ મુજબ આવેલું છે કે, કેટલાક મુનાફિકો મદીનામાં રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ના નઝદીક આવા અને અરઝ કીધી કે, અય અલ્લાહના રસૂલ ! બની સાલિમ કબીલામાં એક મસ્જિદ બનાવવાની ઈજાઝત આપો, જેનાથી તે મસ્જિદમાં બીમારો, ઝઈફો અને ખરાબ મૌસમના સબબ કે જે વક્ત રાતમાં આંધી-તૂફાન-વરસાદ આવે, તો લોગોને આસરો મિલે અને રાત ગુઝારી કરી શકે. **નબી સાહેબે તે મસ્જિદ બનાવવાની ઇજાઝત આપી.** આ તે વક્તે શદીદ હતો કે, આપ અને આપના અસ્હાબ તબૂકની જંગમાં જાવા વાસ્તે પુરજોશ તૈયારીમાં હતા. લેહાઝા, આપ યા આપના કોઈ નઝદીકના સાહેબ તેમાં નમાઝ પઢાવવા વાસ્તે પધારા નહીં. પણ આપે મીઆદ એમ આપો કે, જંગથી ફારિગ થઈને આપ મદીના પધારશે, તો ઈન્શાઅલ્લાહ તે મસ્જિદમાં નમાઝ વાસ્તે કસ્દ કરશે.

તબૂકની જંગથી આપ ફતેહયાબ થઈને પાછા મદીના પધારા તો અલ્લાહતઆલા તરફથી મસ્જિદ વાસ્તે આયતો નાઝિલ થઈ કે, જે લોગો એ આપની ઈજાઝત લઈને મસ્જિદ બનાવી છે, તેઓ મસ્જિદને દુશ્મનાને ઈસ્લામની મદદ કરવા, મુમેનીનને નુકસાન-મઝરત પહોંચાવવા, કુફ્ર-નિફાકની વાતો ફેલાવવા, અહલે ઈસ્લામના દરમિયાન તફરીકો જુદાઈ પૈદા કરવા ઈસ્તેમાલ કરે છે. **આ લોગો મુનાફિકીન માંથી છે.** આપના ખિલાફ મસ્જિદને કુફ્રનો મોરચો બનાવો છે. નમાઝ પઢવાની તો દૂરની વાત છે, મગર આપ તેમાં ઠહેરશો પણ નહીં.

દૌમતુલ જુન્દલનો રાજા અકીદરએ નબી સાહેબના અસ્હાબને કત્લ કરવાનો ઈરાદો કીધો. તે વાસ્તે મદીનાના કેટલાક મુનાફિકો રાજાના નુમાઈદા અબૂ આમિર ઈસાઈ પાદરીને સાથે મિલીને, ખૂફીયહ તૌર પર આ મસ્જિદ કે, **જેનું નામ મસ્જિદે ઝિરાર હતું,** તેને બનાવવાની સાઝિશ કીધી. આ મકરબાઝીમાં મુનાફિકો બહાનાબાઝી કરીને જંગે તબૂકમાં ગયા નહીં. જે મુજબ ઉપર ઝિક્ક થઈ કે, નબી સાહેબ તબૂક ગયા તે પહેલે આ મસ્જિદમાં નમાઝ પઢાવવા વાસ્તે સોચી રહ્યા હતા. લેહાઝા, તેના તરફ જાવા વાસ્તે આપે આપના યાઅફૂર નામી ખચ્ચર પર સવારી કીધી. મગર તે ઝરા પણ આગલ જાય જ નહીં. ખૂબ કોશિશ કીધી મગર તે ત્યાં જ ઊભું રહ્યું. પછી આપે ઘોડાની સવારી કીધી, મગર ઘોડો પણ અડી ગયો અને તે એક કદમ પણ આગલ ના વધો. અસ્હાબની કોશિશોના બાવુજૂદ કોઈ એક તદબીર પણ કામ લાગી નહીં.

તો, આખિરકાર આપ પૈદલ ચાલવા લાગા. આપે અસ્હાબને પણ સાથે આવવાનું કહ્યું. પૈદલ ચાલવામાં પણ આપને અને અસ્હાબને સખ્ત તકલીફ થાવા લાગી. જાણે કે, કોઈએ કદમોને પકડી લીધા હોય ! **કદમ તેની જગા પરથી ઉઠે જ નહીં.** મસ્જિદ તરફ જાય તો અઝહદ તકલીફ થાય. મગર કોઈ બીજી તરફ રૂખ કરીને ચાલવાનું શુરૂ કરે, તો આસાનીથી કદમ ઉપડી જાય. રાહ ખુદ-બ-ખુદ આસાન થઈ જાય. આ બાબતનો નબી સાહેબને અહેસાસ થયો, તો આપ સમઝી ગયા કે, આ અમર-બિના ઝરૂર અલ્લાહતઆલા તરફથી છે. આ અમરમાં હિકમતે ઈલાહીયહ છુપાયેલી છે. આ બિના પર આપે તે મુનાફિકીનને તલબ કીધા અને ફરમાવું કે, હમણા મસ્જિદમાં આવવું મુશ્કિન નથી, તબૂકની વાપસી પર મૌકૂફ રાખીએ અને આપ અસ્હાબ સાથે તબૂક પધારી ગયા.

આપ નબી સાહેબના રવાના થાવા બાદ મુનાફિકોને ખુલ્લું મૈદાન મિલી ગયું અને તેઓ અહલે ઈમાનને ખિલાફ મોટી-મોટી સાઝિશો કરવા લાગા. તરહ-તરહના તરીકાથી મુસલમાનોને ઈઝા પહોંચાવવાની ફિકરમાં પડી ગયા. લેહાઝા, અલ્લાહતઆલા તરફથી હુકમ સાદિર થયો કે, “અય મારા નબી ! યા તો આપ તબૂક પધારો અને અલીને મદીનામાં મુકી જાવ, યા તો અલીને તબૂક મોકલો અને આપ મદીનામાં રહી જાવ. **આપ બેવે માંથી કોઈ એકને (બકીયાહ પેજ નં. ૧૬ પર)**

બદકલામી કરશે, તો ઘરમાં એના કલામ અને ઝબાનનો કોઈ અસર યા વઝન બાકી નહીં રહે.

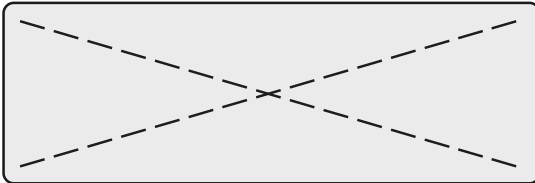

તિજારત

Ismat Tinwala (MA, B.Ed.)25 Years of Proficiency in
Sanskrit, Hindi & Gujarati Subjects.**8th to 12th (GSEB, CBSE, ICSE)**A2/103, Ali Chamber-1, 1st Floor, Taiyebi
Park, Ajwa Road, Vadodara - 390019.**Ph.: 09409156524 ★****હાતેમી કલેક્શન**રીદા, જોડી, ડ્રેસ, કોટન દુપટ્ટા, ટી-શર્ટ,
સલવાર, મોજા, હેન્ડબેગ, સ્કાફ,
નુરી ટોપી, બોય, પીન, કપડાના પાઉચ,
સફરા, જાજમ અને લેડીસ રીલેટેડ
આઇટમ્સ ના વેપારી.234, Panchvati, Shree Rang Building,
First Floor, Opp. Taiyebi Masjid,
Ajwa Road, Vadodara - 390019.**FATEMA B. BHAISAHEB****Ph.: 9408786281 / 7990540997 ★**કોઈ શપ્સને પૈસાની લેવડ-દેવડ અને
વહેવારની ઝિંમેદારી સોંપવામાં આવે
અને એ હિસાબ-કિતાબ આપવામાં
આનાકાની કરશે, અને ઢીલ કરશે તો
એના ઉપર એતેમાદ-વિશ્વાસ બાકી
નહીં રહે.

ઝઘડો કરવાથી.....

સોચ-સમઝમાં બિગાડ આવી જાય છે.

(પેજ નં. ૧૫ નું બાકી)

મદીનામાં હાજિર રહેવું ઝરૂરી છે.” આ ફરમાન મુતાબિક
નબી સાહેબે મૌ.અલીને મદીનામાં ઠહેરવાનું ફરમાવું.મૌ.અલીએ ફરમાને નબવીને મન્જૂર તો કીધું,
મગર એટલું આપના તરફથી ઇજહાર કીધું કે, “યા
રસૂલલ્લાહ ! આપના સાથે તબૂક જાવું મને ઝિયાદહ
પસંદ છે.” નબી સાહેબે અલીના દિલને પઢી લીધું હતું.
આપે જવાબ આપો કે, અય મારા અલી ! શું તમને આ
વાત પસંદ નથી કે આપનો મકામ મારા નજદીક તે
મુજબ હોય કે, જેમ મૌ.મૂસાના નજદીક મૌ.હારૂનનો
મકામ હતો. યાઅની, આપ મિસ્લે હારૂન મારા
ખલીફા બનો. મગર ફરક એટલો જ છે કે, મારા પછી
કોઈ નબી નથી, યાઅની મારા ઇન્તેકાલ બાદ આપ
નબી નથી પણ મારા વલી છો, વસી છો.” મૌ.અલીએ
ફરમાવું કે, “જેમ આપની મરઝી યા રસૂલલ્લાહ ! હું
રાઝી છું.” ★**નોંધ :** મિશકાતુલ-હાદી ના માતહત શાયેઅ થયેલી
મૌલાના અલી (અ.સ.) ના કસીદાઓની, સૈ.ફખરુદ્દીન
સાહબ (ક.રૂ.) ની બૈતોના મજમૂઆની તેમજ
અહલુલબૈત (અ.સ.) ના નૌહાઓની અને
મરસીયાઓની CD શૈખ ઇબ્રાહીમ ટી. બરોડાવાલા
પાસેથી કારેઈન હાસિલ કરી શકે છે. ★અકીદા, અમલ, દોઆ, ફાઝિલ દિન-રાત,
રસમ વગેરે વારંતે મુમેનીન
“અસ-સહીફતુત તૈયેબીયાહ” ને દેવડી
પરથી હાસિલ કરીને ગૌરથી પઢે.**સાલાના લવાઝેમાત (Yearly Subscription)****₹ 100/-**

શહરૂલ્લાહમાં વાજેબાતની અદાયેગી વક્તે આપવું.

મેનેજર :- શૈખ ઇબ્રાહીમ ટી. બરોડાવાલા

નાઝ બોક્ષવાલાના ઘરને બાજુમાં, બદરી મોહલ્લા,

વાડી, વડોદરા - ૩૯૦૦૦૧૭. ફોન : ૯૯૦૪૨૨૧૦૯૦.

Visit us at : www.alavibohra.orgE-mail us at : al_haadi@alavibohra.orgDownload our Application - **Ahl Uz Zikr / Umm ul Kitaab**Private Circulation For **Isma'ili - Taiyebi - Alavi Bohra Mumineen** Only.